

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Svsii E Societate Iesv Opvscvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

XIV. Virgine[m] morituro Filio occurrentem sequitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69342)

ELEGIA XIV.

Virginem morituro filio occurrentē sequitur.

Eheu! quos elegos, vel quos lamenter iambos?
 Subsidunt elegi, torpet iambus iners.
 Ostentum perferre nequit, monstrumq; doloris:
 Imbelles queritur clauda Elegia pedes.
 Ipsa Sophocleo quamuis subnixâ cothurno
 Melpomene tragicis non ferat hoc humeris.
 Nympha mea (ô tellus, ô sidera! fundite riuos:
 Fundite funerea quidquid habetis aqua)
 Nympha mea indignos plorat miseranda dolores,
 Flammeoli pereunt præ lacrymis oculi.
 Quin ego te plorare veto, frontemq; sereno?
 Argumenta tui iusta doloris habes.
 Non ego te plorare veto, plorabimus ambo:
 Sapè solet leuior mutuus esse dolor.
 Heu! tuus, heu! Iesus fœdâ trabe scandit onustus
 Caluarie montis sanguinolenta iuga.
 Quin mœstas oculi pluuias, nymboſq; cietis?
 Audiat hæc durus Caucasus, illacrymet.
 Aut Niobe rursum montem exuat, aut noua terris
 Marmoreis fundat flumina visceribus.
 Ite humiles lacrymæ, totum perfundite vultum,
 Legitimus vobis alueus esse negat.
 Agmine non certo discurrete, frangite ripas:
 Lege caret facinus, lege dolor careat.
 Post lacrymas pluat vndisono mihi sanguine vultus:
 Sanguis vbi deerit, ipsa medulla pluat.

Sed

Sed quid ago? ruit, ecce, ruit, ruit obuia nato
 Mater: in amplexus illius ire parat.
 Heu caue! Nympha caue: mordaces respice spinas,
 Quæ terebrant gnati dilaniantq; caput.
 Os prohibent ori coniungere, labraq; labris,
 Horridaq; intentant spicula; Nympha caue.
 Tecta luto facies, & sputo est obsita: nullum
 Nullum repperient oscula vestra locum.
 Quid ruis infelix? vide sis vt torua satelles
 Sauiq; contuitur, perdere teq; cupit.
 Vincit amor: sequimur: signare nouissima verba,
 Et memori penitus sculperet corde iuuat.

ELEGIA XV.

Mater Virgo adstat morienti filio.

TEn' ego, te mea lux infami sub cruce stantem,
 Vnigenæq; inter funera mœsta Dei
 Vidissem incolumis? potius mihi terra dehiscat,
 Et disrupta voret vile cadauer humus.
 Montibus, aut seuis me rapibus obruat antè,
 Oceaniq; imis mergat & antè vadis.
 Caucaseo in saxo me deliget antè, volucres
 Vt lacero exsatiem corpore, numen atrox.
 Hospite me tristi latetur Cerberus, antè
 Quàm videam lacrymas, mellea Virgo, tuas.
 O cauea immanis, dirum & ferale theatrum!
 Digna Thyestæas scena referre dapes:
 Aut quales epulas coxit Philomela marito,
 Viscera dum Tereus manderet ipse sua:

N 4

Aut